

”המסורת הופכת לנסורת” - המשך התגובה

כך למשל לפניכם דוגמאות רבות למנהגים בקרב עדתנו שאינם מעוגנים במקרא אלא ידועים לנו מדורי דורות ואנו נוהגים בהם עד ימינו אנו.

- קריאת מגילת אסתר במוצאי השבת הסמוך לפורים.
- קריאת ספר איוב בעשרה באב.
- קריאת מגילת רות בחג השבועות.
- קריאת מגילת שיר השירים בשביעי עצרת.
- קריאת סליחות בעשרת ימי רחמים.
- קריאת סדר הלל הגדול בשבת הסמוכה לחג הפסח.
- סדר התפילה (ברכה, שבח, תהילה, הודאה, וידוי, בקשה, תחינה).
- שבע הקפות עם ספרי תורה בשמיני עצרת.
- טקס הברית שבו הולכים עם התינוק הלוחך ושוב שבע פעמים.
- קריאות הנאמרות בשבת חתן כגון ”הגידה לי שאהבה נפשי”, ”השמים מספרים כבוד אל”.
- אופן עשיית המרור בחג הפסח.
- אכילת שבעה סוגי עופות טהורות בלבד.
- אופן קבורת המת, שטיפתו, סתימת נקביו והשמת תכריכים על גופו.
- ברכה על הבשמים בהבדלה במוצ”ש.
- עליית שבעה עולים לקריאה בתורה וחלוקתם.

והרשימה עוד ארוכה!... האם גם את מנהגים אלו אותם אנשים רוצים לבטל כי הם לא מעוגנים במקרא ? ? ?

צר לנו מאוד שראיתם את תגובתנו בנימה מזלזלת על הנאמר ”תפתחו ספרים ומקורות” אין זאת הייתה כוונתנו לפגוע חלילה וחס במישהו ובכל זאת קבלו את סליחתנו.

ובקשר לבקשתכם ’פיתחו את ספר התנ”ך’ – אז אין ספק שהתנ”ך הוא ספר הספרים ועליו יש להסתמך ולהתבסס בענייני מצוות. אבל כפי שכבר נתנו דוגמאות למסורות שונות בקרב העדה אין מה לעשות צריך לפתוח ספרים ולקרוא!..

ולסיום אנו מייעצים לכם הצנע לכת עם אלוהכם, ועם חכמי הקהילה, ועם הקהל בני מקרא, ואל תלכלכו את הבאר שממנה אתם שותים. ובנוסף לפני כל תגובת ’נסורת’, בדקו במקורות מוסמכים ואנשי ידע שבקיאים בשורשים, ואין בושה להודות באמת.

(תודתנו נתונה לכבוד הרב יוסף אלגמיל על האינפורמציה והמקורות הרבים)

בברכת התורה- מאור דבח

ברכות ואיחולים

מזל טוב לנכדתנו היקרה שירן בת משה דבח, לרגל יום הולדתך, עלי והצליחי ושכל משאלות ליבך יתגשמו לטובה.

אוהבים סבא וסבתא
טוביה ורינה אלדבח

מזל טוב לחתננו היקר שי בן עובדיה הלוי, לרגל יום הולדתך, עלה והצלח ושכל משאלות ליבך יתגשמו לטובה.

אוהבים
טוביה ורינה אלדבח

מזל טוב ליוסי דרוויש ממצליח לרגל יום הולדתך, עלה והצלח וכל משאלות ליבך יתגשמו לטובה.

אוהבים צוות המקראון

מזל טוב לורד ודוד דבח לרגל הולדת הבן. גדלו אותו בנחת ועל ערכים תוריים.

אוהבים צוות המקראון

מזל טוב לדולב כהן מאשדוד לרגל יום הולדתך, עלה והצלח וכל משאלות ליבך יתגשמו לטובה.

אוהבים צוות המקראון

מזל טוב לאמיר סעד מאשדוד לרגל יום הולדתך, עלה והצלח וכל משאלות ליבך יתגשמו לטובה.

אוהבים צוות המקראון

”המסורת הופכת לנסורת” - המשך התגובה

בכתבתנו הראשונה על מנהגי חודש טבת אשר תקנו חכמינו ע”ה חכמי האמת, כתבנו שזה מנהג “עתיק יומין” שכפי שהחכם שלמה הטרוקי בעל ספר ‘אפריון עשה לו’ כתב ואמר “ומתקנת הראשונים נוהגים אבלות”, ובכתבת התגובה לעגתם על הנאמר ואמרתם שזה בסך הכל מנהג בין כ-300 שנה, אז תגובתנו לכך היא שאנחנו כותבים משהו אנחנו לא בודים דברים מליבנו וכמובן שהחכם שלמה הטרוקי לא בדה דברים מליבו. דבר זה גרם לנו לחקור יותר ולהציג לפניכם הוכחות נוספות בנוסף להוכחות שהבאנו בכתבתנו הראשונה שהיו מספר ‘אפריון עשה לו’ לחכם שלמה הטרוקי, ספר ‘יריעות שלמה’ לחכם שלמה אפידה הכהן, תצלומי קטעים של סליחות הנאמרות בחודש טבת מסידור כתב יד והמנהגים הכתובים בסוף סידור התפילות חלק א’ של החכם יוסף בן מורדכי.

לפניכם הוכחות נוספות על מנהגי האבלות בחודש טבת:

- סידור התפילה ‘ונציה’ משנת 1528 מציג הנחיות לקריאת סליחות בחודש טבת.
 - ר’ משה מצורדי החי המחצית המאה ה-15 בספרו ‘ימין משה’ פירוש על התורה כתב יד, אוסף המכון לתצלומי כתבים עבריים, האוני’ העברית בירושלים, מזכיר עניין זה.
 - החכם רבנו אהרון בן יוסף המכונה אהרון הראשון החי בין השנים 1320-1240 לספרת הנוצרים שהוא גם עורך סידור התפילה הראשון מציין בסידורו בכתב היד הנמצא במיקרופילם הנקרא בשם ‘אוסף’ הספרייה המרכזית ברמלה’ הנחיות לקריאות בחודש טבת.
 - החכם רבנו יהודה הדסי בעל ספר ‘אשכל הכופר’ אשר חיבר את הספר בשנת 1148 לספירת הנוצרים מציין על קריאת סליחות בטבת, בתחילת ספרו המזכיר את הנאמר בתפילה בכל מאורע ומאורע (עמוד 18 צד א) וכן הנאמר על הצומות בתוך הדיבר ‘זכור את’.
 - ר’ יעקב בן ראובן החי בראשית המאה ה-12 בחיבורו ‘ספר העושר’ פירוש רחב על פי הפשט הנמצא במיקרופילם, אוסף המכון לתצלומי כתבים עבריים, האוני’ העברית בירושלים, מזכיר עניין זה.
 - ר’ יפת בן עלי החי במחצית המאה העשירית, בפירושו לספר ירמיהו, כתב יד בערבית הנמצא במיקרופילם, אוסף המכון לתצלומי כתבים עבריים, האוני’ העברית בירושלים מזכיר עניין זה.
 - ר’ סהל בן מצליח הכהן החי בירושלים בין השנים 990-910, כתב אגרת בערבית ‘חודש תמוז ואב יגדל ההספד’ הנמצאת במיקרופילם ובתוכה מוזכר עניין האבלות והסליחות בשני וחמישי בטבת.
- ועוד היריעה גדולה ומסועפת. כך שמנהגי חודש טבת הם כבר למעלה מ-1100 שנה. אבל לא זאת הנקודה כי יש מסורות שאנו מקיימים והם פחות מתקופה שנים אלו – ולמה אתם לא מתרעמים עליהם ? ? ?

בסעיף 4 בתגובתכם נשענתם על קנה רצוף, ואין מן האמת ממה שכתבתם שם: “מה שזה לא נכון, כי מנהג האבלות הוא מנהג חדש מאוד בים 40-30 שנים בארץ” כי קיבלתם אינפורמציה מאנשי מושב מצליח שכל מטרתם לטשטש את האמת הלא ידועה להם. הרב עמנואל בן משה מסעודה נ”ע החל מתאריך 18/9/1950 ניהל את כל העניינים הדתיים בדעת יחיד והוא היה הסמכות היחידה לסדר נישואין וגירושין וצרכים דתיים נוספים כגון תפילה, שחיטה וכו’. בידו הופקדו פנקסי נישואין וגירושין מטעם משרד הדתות (יש אצלנו מכתב המעיד על דברים אלו מטעם משרד הדתות). בפנקסי הנישואין שחתומים ע”י הרב עמנואל מסעודה נ”ע שנמצאים במרכזי הקהילה ברמלה ניתן לראות שאפילו הרב עמנואל ערך טקסים בחודש טבת ותמוז. האם גם את מנהגי חודש תמוז אתם רוצים לשנות בעקבות כך ? ? ? . אבל מנהגי התפילה מעולם לא שונו עד עצם היום הזה, כי במושב מצליח היו חרדים לדת היהדות הקראית.

מסורות ומנהגי אבות רבים בידנו אשר מאפיינים אך ורק את דרך הקראות. ברור שאמונתנו כולה מבוססת על המקרא, אך לא כל מנהג או סגנון תרבות מסוים מעוגן במקרא אלא ניתן לתת רק הסברים הגיוניים לאותו מנהג ולכן נקרא סבל ירושה.

"המסורת הופכת לנסורת" סוף דבר- חודש טבת אבלות!

במכתב התגובה שנשלח למערכת העיתון נאמר כך: "תודה לאל שהמסורת הופכת לנסורת" – האם ניתן להודות ולייחל על כך שהמסורת הופכת לנסורת? ?
הרי ידוע לכולנו שהקראות עומדת על שלושה יסודות איתנים והם: הכתוב, ההיקש וסבל הירושה (העתקה משתלשת).

חכמינו ע"ה לאורך דורות קבעו שיש לציין את חודש טבת כחודש שבו ישנה מן אבלות מעטה לזכר המצור על ירושלים. ידוע שהמצור לא נערך שלושה שבועות עד ראש חודש שבט, אבל כסמליות בלבד חכמינו ע"ה קבעו וציינו זמן זה להזכרת המצור.

תמוהה בעינינו פרשנותכם שסותרת את עצמה ושאינה עולה על דעת כל המבינים והקוראים. מצד אחד כתבתם- "ברור לחלוטין על פי הכתוב בתנ"ך (מלכים ב, כ"ה, א-ב; ירמיה, נ"ב, ד-ה), שהמצור על ירושלים החל ביום העשירי לחודש העשירי בשנה התשיעית למלך צדקיהו בהיותו בן 30, ונמשך עד היום התשיעי לחודש הרביעי בשנת מלכותו האחת-עשרה, היום בו הובקעו חומות ירושלים" – עד כאן ברור ויפה ומובן הכתוב בתנ"ך ואין מערערים עליו. אמנם הסתירה שלכם בהבנת הכתוב, ובפירוש מסולף הבא להפוך את "המסורת לנסורת", ולהתכחש מן המציאות ומן סבל הירושה של היהדות הקראית, דבר שלא עולה על דעת כל המשכילים.

אמנם המצב המדיני אז: (ירמיהו לו 5-10) "וְחִיל פְּרָעָה יֵצֵא מִמִּצְרָיִם וַיִּשְׁמְעוּ הַכְּשָׁדִים הַצְּרִיִם עַל-יְרוּשָׁלַם אֶת-שְׁמֵעַם וַיַּעֲלוּ מַעַל יְרוּשָׁלַם" – (מלך מצרים בימים ההם היה בשם חפרע (ירמיהו מד 30), בם באו לעזור ליהודה וכאשר הכשדים שמעו זאת הם התרחקו מירושלים ללכת דרומה לקראת חיל פרעה, הם לא עזבו אלא התרחקו לכיוון דרום) "כֹּה אָמַר ה' אֱל-תִשָּׂאוּ נַפְשֵׁיכֶם לֵאמֹר הֲלֵךְ יֵלְכוּ מֵעַלֵינוּ הַכְּשָׁדִים כִּי-לֹא יֵלְכוּ: כִּי אִם-הִכִיתֶם כָּל-חֵיל כְּשָׁדִים הַנְּלַחֲמִים אִתְּכֶם וְנִשְׁאַרוּ-בָם אֲנָשִׁים מְדַבְּרִים אִישׁ בְּאֵהָלוֹ וְקוֹמוּ וְשָׂרְפוּ אֶת-הָעִיר הַזֹּאת בְּאֵשׁ" – (אל תשלו את עצמכם בתקוות שווא, כי לו גם הכיתם על ידי צבאות מצרים הבאים לכם לעזרה, ונשארו מהם בחיים, האנשים פצועים בחרב או בחנית אז גם הם ילכדו באש, אז יקומו נגדכם וישרפו את כל העיר באש, כי כלה ונחרצה היא מעמי).

מכל האמור לעיל לא למדנו שהמצור הופסק, אלא הוסט לאזור הדרום בירושלים, ואת הדיק שבנו מסביב, שהם מגדלי תצפית סביב ירושלים הזיזו דרומה כדי להילחם בחיל העזר של פרעה. ובזה אתם טועים ומטעים את הציבור בתגובתכם שכאילו המצור פסק, ואם נפסק לדבריכם מתי נפסק? ואחרי כמה זמן מן העשירי בחודש טבת? ונודיע שהאבלות נמשכת ותימשך כל עוד לא נבנה בית המקדש השלישי שאמור להיבנות בעזרת האל יתברך, ועל המנהיגות הדתית של קהילתנו להוקיע "נסורת" זו מיסודה שלא תשרוף כל חלקה טובה במסורת היקרה והמפוארת. וכל הרוצים לקעקע את יסודות דתנו הקדושה, עושים זאת מתוך בורות וחוסר ידע הן בתנ"ך והן בספרי חכמינו ע"ה.

כמו כן ההתבטאות בתגובתכם "מוסיף אבלות ללא צורך ועושה מנהג שטות", הינה התבטאות שאינה מכבדת את כותביה, רצוי לדבר בדרכי נועם ואז תהיה כל נתיבותיה שלום.

אולי נעלם מעיניכם מה שכתוב בתנ"ך שכולנו מסתמכים עליו, ושם כתוב בשפה ברורה ופשוטה שלא נפסק המצור על ירושלים כפי פירושכם על פי הדרש הרבני, ולא על פי חכמי האמת דבורי שלום וצדק, וסומכים על הכתוב: "וַיְהִי בַשָּׁנָה הַתְּשִׁיעִית לְמַלְכוֹ בַּחֹדֶשׁ הָעֲשִׂירִי בְּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ בָּא נְבֻכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ-בָּבֶל הוּא וְכָל-חֵילוֹ עַל-יְרוּשָׁלַם וַיִּחַן עָלֶיהָ וַיִּבְנוּ עָלֶיהָ דִּיקָה סָבִיב: וַתָּבֵא הָעִיר בְּמָצוֹר עַד עֲשָׂתֵי עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְמַלְךְ צְדָקְיָהוּ" (מלכים ב כה 1-3).

מקורותיכם דלים ומבישים את קוראי תגובתכם, כי אינכם בקיאים במקורות קראיים, וגם התנ"ך שקראתם בו אתם צריכים לפרשו על פי הפשט כדי להגיע לחקר האמת.

המקראון
העיתון הקהילתי
שמח לעדכן אותכם במתרחש בקהילה

בשל תקלה טכנית במכונה נאלצנו
להוציא השבוע עיתון שחור לבן מקוצר

benooa@gmail.com

עריכה, כתיבה, עיצוב, הגהה והדפסה: בן יוסף, מאור דבח.

"המסורת הופכת לנסורת"

לפני שלושה שבועות כתבנו כתבה על מנהגי חודש טבת ועל המתנגדים למנהגי אבלות בחודש זה, כעבור שבוע נשלח מכתב תגובה לכתבתנו מהחזן ירון ללוז וועד מצליח, להלן מכתב תגובה על התגובה.

פרשת השבוע

לפניכם קטע על פרשת השבוע מספר "צרו המור" לרבנו אליהו בן ברוך ירושלמי בעניין הצעת יתרו.

"ראה חכמת יתרו, ונועם מאמרו, ואם רחק דורו, עליכם שים שרים" ירצה המבין יבין מדברי יתרו חכמתו ובינתו כי מעצתו זאת תובן חכמתו, ואיך בעצתו זאת הטיב לישראל מאוד ונחו כל ישראל וגם משה רבנו ע"ה, ונועם דבריו נמתקו לחיך ונעשתה עצתו כי מנוחת החכמים במצוא האמת. ומה שאמר "ואם רחק דורו", ירצה ואם הוא רחוק לישראל יותר מעמלק כי עמלק היה קרוב לישראל יותר, כי עמלק הוא בן אליפז בן עשו, ויתרו הוא ממדיין, ומדין היה בן אברהם ככתוב "וַתֵּלֶד לוֹ אֶת-זִמְרֹן וְאֶת-יֶקֶשׁוּן וְאֶת-מִדְיָן וְאֶת-מִדְיָן". וזהו אומרו "ואם רחק דורו", ר"ל ואם רחק דורו יותר מעמלק שעמלק היה קרוב לאחוה עם ישראל.

יתרו היה הסיבה לשים שרים לשפוט את עם ה' להקל למשה רבנו ע"ה ושלא יטרחו ישראל לעמוד למשפט לפני משה, ככתוב "נָבַל תִּבְלַגְם-אֶתָּה גַם-הָעַם הַזֶּה". ואמר שאול המלך ע"ה "וְאֶתָּה עֲשִׂיתָה חֶסֶד עִם-כָּל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּעֵלוֹתָם מִמִּצְרָיִם" כי עצתו זאת הייתה עצה הגונה עד מאוד על השמות השרים לשפוט את העם, וזהו אומרו "עליכם שים שרים".

דרוש גזבר ומזכ"ל

לניהול ענייני המועצה העליונה ברמלה דרושה גזבר/ית ומזכ"ל, במשרה מלאה או חלקית, בשכר או בהתנדבות.

דרוש רכז חברת קדישא ארצי

לטיפול בכל ענייני הקבורה והלוויה בכל הארץ, אחזקת בתי העלמין, והטיפול בצרכי הנזקקים. התפקיד הוא במשרה מלאה. לפרטים המלאים יש לפנות לטלפון 08-9249104

תחרות הקורא הטוב

מתרומתה של הנדיבה גלית סלע
לזכר בעלה יוסף סלע ז"ל.

מועד התחרות הינו

ביום חמישי ו' בסיוון ה'תשע"א בתאריך
- 09.06.2011

בנוכחותם של רבני העדה

התחרות מיועדת לנערים בני 10-17
הזוכה יזכה בפרס בסך 1500 ₪.

להרשמה לקורס ופרטים נוספים:

בן יוסף 0542284088

מאור דבח 0544925687

שבת עיון

באופקים

לגלאים 13-18

ב-29/1/11

לבני 13-18

פרשת השבוע

פרשת יתרו

כניסת השבת

16:38

יציאת השבת

17:39